Cerere de suspendare a executării unui act administrativ. Recurs. Respingere. Solicitare de completare a hotărârii instanţei de recurs cu dispoziţia privind restituirea cauţiunii. Respingere

Curtea de Apel Cluj, Secţia a II-a civilă, de contencios administrativ şi fiscal, decizia nr. 1990 din 3 martie 2014

Prin decizia civilă nr. 722/27.01.2014 a Curţii de Apel Cluj, pronunţată în dosar nr. …, s-a respins recursul declarat de reclamanta SC E.T.S. SRL împotriva sentinţei civile nr. 11982/23.08.2013, pronunţată în dosarul nr. …/117/2013 al Tribunalului Cluj.

Analizând recursul, Curtea a constatat, în esenţă, că Tribunalul Cluj a reţinut în mod corect că nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de art. 14 din Legea nr. 554/2004 pentru suspendarea executării actului administrativ, în sensul că reclamanta a invocat doar valoarea semnificativă a obligaţiilor stabilite în sarcina sa, arătând faptul că prin demararea executării s-ar crea un prejudiciu direct patrimoniului său, precum şi că simpla valoare a sumelor datorate este nerelevantă şi nu poate constitui pagubă iminentă. A mai observat că în recurs susţinerile reclamantei au fost, în linii mari, aceleaşi. S-a arătat că deşi nu este

important cuantumul sumei executate, este importantă iminenta pagubei, iar faţă de recurentă s-a dispus instituirea măsurii sechestrului asigurător, care, in urma ajungerii la scadenta a creanţei fiscale, se transformă într-o măsura executorie, putându-se trece direct la vânzarea celor 5 autocamioane asupra cărora s-a instituit măsura sechestrului asigurător; s-a invocat şi blocarea conturilor.

Curtea a reţinut şi că, într-adevăr, simpla executare a unui act fiscal nu are caracterul unei pagube iminente. Inconvenientul care este încercat de persoana juridică obiect al unei măsuri de executare fiscală trebuie să aibă o oarecare însemnătate pentru a se putea vorbi despre un prejudiciu. Din această perspectivă, este important de cunoscut care este impactul sumei de executat în patrimoniul reclamantei recurente, în fluxurile băneşti ale acesteia, în rezultatul financiar, în lichiditatea firmei, aspecte care nu au fost antamate, necum demonstrate, de reclamantă. Prin urmare, condiţia pagubei iminente a fost considerată neîndeplinită, iar, ca urmare a acestui fapt, Curtea a fost dispensată de analiza cazului bine întemeiat.

În data de 17.02.2014, reclamanta SC E.T.S. SRL a depus cerere de completare a dispozitivului deciziei civile nr. 772/27.01.2014 a Curţii de Apel Cluj, în sensul pronunţării restituirii către reclamantă a cauţiuni în valoare de 12.000 lei depusă în dosarul nr. …/117/2013.

În motivarea cererii se arată că prin Decizia Civila nr.722/27.01.2014 a Curţii de Apel Cluj s-a respins recursul formulat de S.C. E.T.S. S.R.L. împotriva Sentinţei nr. 11982/23.08.2013 a Tribunalului Cluj, pe care instanţa de control a menţinut-o în întregime.

Obiectul dosarului nr…./117/2013 l-a constituit soluţionarea unei cereri de suspendare a unui act administrativ-fiscal, in speţa a Deciziei de Impunere J-CJ1 din 04.03.2013. Potrivit dispoziţiilor art.215 alin.2 C.pr.fiscală, suspendarea

executării unui act administrativ-fiscal, va putea fi dispusa de instanţa competenta, potrivit Legii nr.554/2004 privind Contenciosul administrativ, doar in situaţia depunerii unei cauţiuni de pana la 20% din cuantumul sumei contestate.

In prezentul dosar, instanţa de fond, respectiv Tribunalul Cluj, a pus in vedere reclamantei, prin Citaţia emisa la data de 10.06.2013, sa facă dovada depunerii unei cauţiuni in cuantum de 12.000 Lei.

La primul termen de judecata, din 21.06.2013, S.C. E.T.S. S.R.L., a depus la dosarul cauzei originalul chitanţei si recipisei de consemnare a cauţiunii in cuantum de 12.000 Lei.

De altfel, in considerentele Sentinţei Civile nr.11982/23.08.2013, instanţa a constatat ca recurenta a făcut dovada îndeplinirii a doua din condiţiile legale necesare pentru suspendarea unui act administrativ (respectiv formularea unei contestaţii administrative împotriva actului si depunerea unei cauţiuni in cuantumul stabilit).

Soluţionând recursul formulat împotriva hotărârii primei instanţe, Curtea de Apel Cluj a menţinut in totalitate Sentinţa atacata, omiţând sa se pronunţe si in ceea ce priveşte restituirea cauţiunii de 12.000 lei către recurenta.

Acesta obligaţie, incumbă instanţei de recurs, raportat la dispoziţiile art.1063 alin.4 C.pr.civ., potrivit cărora in cazul in care cererea pentru care s-a depus cauţiunea a fost respinsa instanţa va dispune din oficiu si restituirea cauţiunii. Cum soluţionarea definitiva, in sensul respingerii cererii de suspendare a actului administrative, s-a făcut de către Curtea de Apel Cluj, acesta trebuia sa dispună si restituirea cauţiunii de 12.000 Lei către S.C. E.T.S. S.R.L.

Dispoziţiile art.444 C.pr.civ. care reglementează procedura completării hotărârilor judecătoreşti, in situaţia in care instanţa a uitat sa se pronunţe asupra unui capăt de cerere, sunt aplicabile, in opinia sa si cazurilor in care omisiunea

priveşte aspecte asupra cărora instanţa era obligata sa se pronunţe din oficiu.

Analizând cererea de completare, Curtea reţine următoarele:

În conformitate cu art. 444 din Noul cod de procedură civilă, intitulat Completarea hotărârii, dacă prin hotărârea dată instanţa a omis să se pronunţe asupra unui capăt de cerere principal sau accesoriu ori asupra unei cereri conexe sau incidentale, se poate cere completarea hotărârii în acelaşi termen în care se poate declara, după caz, apel sau recurs împotriva acelei hotărâri, iar în cazul hotărârilor date în căile extraordinare de atac sau în fond după casarea cu reţinere, în termen de 15 zile de la pronunţare (alin. 1).

Cererea se soluţionează de urgenţă, cu citarea părţilor, prin hotărâre separată. Prevederile art. 443 alin. (3) se aplică în mod corespunzător (alin. 2).

Dispoziţiile prezentului articol se aplică şi în cazul când instanţa a omis să se pronunţe asupra cererilor martorilor, experţilor, traducătorilor, interpreţilor sau apărătorilor, cu privire la drepturile lor (art. 444 alin. 3).

Recurenta consideră că soluţionând recursul formulat împotriva hotărârii primei instanţe, Curtea de Apel Cluj a menţinut în totalitate Sentinţa atacata, omiţând să se pronunţe şi în ceea ce priveşte restituirea cauţiunii de 12.000 lei către recurentă.

Mai arată că această obligaţie incumbă instanţei de recurs raportat la dispoziţiile art. 1063 alin. 4 NCPC.

Potrivit textului legal citat de recurentă, în cazul în care cererea pentru care s-a depus cauţiunea a fost respinsă instanţa va dispune din oficiu şi restituirea cauţiunii. Din analiza acestuia, Curtea reţine că textul nu este aplicabil deoarece Curtea nu a soluţionat cererea pentru care s-a depus cauţiunea, ci recursul împotriva hotărârii de respingere a

cererii, iar pentru această ipoteză procedura de restituire nu este cea urmată de recurentă.

Faţă de cele de mai sus, în baza art. 444 din Noul cod de procedură civilă, Curtea urmează să respingă cererea.

Sursa: www.curteadeapelcluj.ro